

Montserrat

Com arribar al punt de sortida:

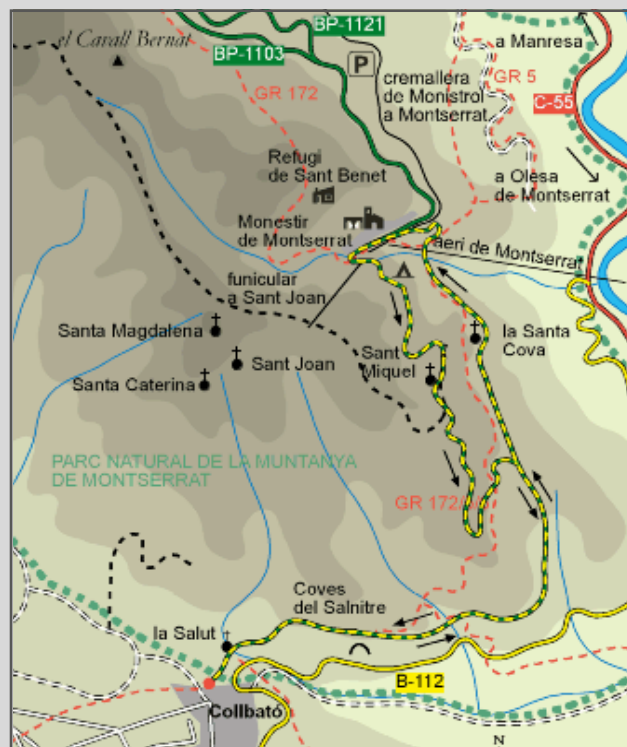
L'aparcament de l'aeri de Montserrat, amb estacionament gratuït, està situat al quilòmetre 11,5 de la carretera C-55 que va d'Abreva a Manresa. Trobareu els indicadors de l'aeri a l'alçada del desviament a Collbató.

Pel que vulgueu utilitzar l'aeri, les tarifes consultades: tot i que trobareu informació al web www.aeridemontserrat.com

- De 0 a 4 anys gratuït
- Amb **carnet de Súper** gratuït
- de 4 a 13 anys: un viatge 3,30€
- A partir de 15 adults ja és més econòmic comprar un pack de 20 bitllets i fer servir només els que calguin, per tant, val la pena posar-se d'acord i pujar en grup.

TRESKATECNOS

Font: Web Gencat

TRESKATECNOS

TRESKATECNOS

Montserrat, el camí de l'aigua de l'ari al Monestir

Descripció de l'itinerari a peu:

Desnivell: 600 m

Temps: 3 hores (anada i tornada)

Sortim de l'estació dels **FGC (150m.)** parada Aeri. Creuem el Llobregat per sobre un pont i prenem la carretera cap a Monistrol, per la banda dreta de l'asfalt, on una tanca separa la calçada d'un camí de terra que ens portarà fins a la Colònia Gomis.

L'itinerari està senyalitzat ja des d'aquí i fins al monestir amb marques de sender local (verd/blanc) i també amb marques grogues. Aviat passem per l'indicador de canvi de comarca: del Baix Llobregat al Bages.

El Camí de l'Aigua comença just abans d'arribar a la colònia Gomis, és a l'esquerra de la carretera a les escales que hi ha darrera d'una barana i al costat d'un edifici. Està ben indicat amb cartell de fusta. Des de l'inici trobarem alguns trams on el terreny sedimentari fa escales naturals. A la bifurcació, seguim el camí de l'esquerra amb marques grogues.

Arribem a la pista del camí de les Canals, la seguim a l'esquerra. Ara a més de les marques que ja teníem, trobem les del GR. La pista gira bruscament a la dreta i s'acaba en una caseta de canalització i bombejament d'aigües. A partir d'aquí pugem a l'esquerra per un camí equipat amb escales de ciment i baranes de ferro.

Montserrat representa un dels símbols més importants de Catalunya, d'origen més antic i difós arreu del món. Això es deu a la seva fisonomia única i inconfusible, a la seva situació a un punt geogràfic central de Catalunya i al Santuari de la Mare de Déu, patrona de Catalunya des de 1881.

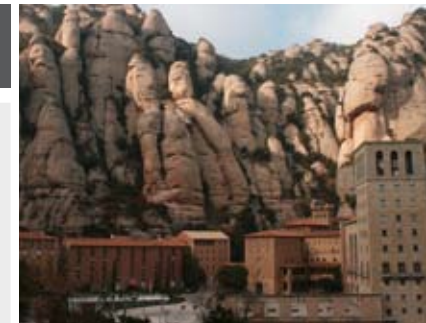
Santa Maria de Montserrat és un monestir benedictí, situat a una alçària de 720 m. Els orígens del Monestir estan en l'antiga capella de Santa Maria de Montserrat. Les primeres notícies documentades són del 888, una dotació del comte Guifré de Barcelona al Monestir de Ripoll en el que cedeix les ermites de la muntanya de Montserrat que havia reconquerit. Possiblement el seu origen és força anterior i podria oscil·lar entre els segles VI i IX, d'època visigòtica.

El segle XIX el monestir va ser incendiat dues vegades per les tropes napoleòniques i va patir l'exclaustració arran de la desamortització dels Mendizábal. El 1844 es va restablir la vida al monestir i l'edifici

sencer es va haver de restaurar.

El conjunt del monestir el formen dos blocs d'edificis amb funcions diferents: la basílica amb les dependències monacals i els edificis destinats als pelegrins i visitants.

Tot i que resten alguns elements de l'església romànica del segle XII, l'abdia actual és una construcció bàsicament renaixentista, edificada al segle XVI.

Geologia.

Montserrat no forma part de cap serralada típica. Al contrari, el seu origen geològic és peculiar i la seva forma actual resulta

de la combinació de dos factors: l'erosió i la presència de diàclasi, una mena d'enormes fractures verticals causades per falles que s'estenen com una xarxa al llarg i ample del massís.

Per aquestes fractures s'ha anat infiltrant l'aigua que, a poc a poc, tot dissolent el carbonat càlcic dels conglomerats, ha format cavitats i canals on s'instal·la la vegetació. Aquests fenòmens combinats han provocat l'aïllament de les característiques agulles i, al subsòl, han contribuït a la formació de coves i avencs.

Les falles i els moviments tectònics 'com l'enlairament dels Pirineus, la separació de la serralada litoral i l'enfonsament de la depressió del Vallès i el Penedès' contribuïren a configurar Montserrat com una muntanya isolada, un relleu contundent enmig de terres més baixes.

